

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/65/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824202473
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5824202473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Renáty Krajčiovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., zastúpená JUDr. Ivickou Firstovou, advokátkou so sídlom Hattalova 373, 029 01 Námestovo, IČO: 42 054 591, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpená JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 42 185 190, o určení, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 17C/97/2024-68 zo dňa 14. januára 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 17C/97/2024-68 zo dňa 14. januára 2025 potvrdzuje.

Žalobkyni proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. E., zapísané na liste vlastníctva (ďalej aj „LV“) č. XX, a to pozemok parcela KN-C parcela č. 250 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 575 m², pozemok parcela KN-C parcela č. 251/1 – záhrada

o výmere 224 m², stavba - rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na pozemku KN-C parcele č. 250 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 575 m² pod B3 v spoluvlastníckom podiele 1/8-ina v pomere k celku a nehnuteľnosť nachádzajúca sa v k. ú. E., zapísaná na LV č. XXXX, a to pozemok parcela KN-C parcela č. 251/2 - záhrada o výmere 887 m², pod B2

vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/8 k celku a nehnuteľnosť nachádzajúca sa v k. ú. E., obec E., F. G., zapísaná na LV č. XXXX, a to pozemok parcela KN-C parcela č. 1931/2 - orná pôda o výmere 8 m² pod B1 vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/1-in, všetko vo vlastníctve žalobkyne, nie sú zaťažené záložným právom pre žalovaného - Zmluva o zriadení záložného práva č. V 1986/07, pod Z - 42/08 (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu vo výške 100 % (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na skutkové odôvodnenie žaloby, z ktorého vyplýva, že dňa 04.05.2007 uzavrel žalovaný ako veriteľ

a žalobkyňa ako dlžník zmluvu o úvere (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej súčasťou malo byť plnomocnenstvo, podľa ktorého okrem iného mala splnomocniť advokáta A. H. I., aby za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovanej uzavrel v jej mene záložnú zmluvu. Dňa 13.11.2007 bola uzavretá záložná zmluva medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobkyňou ako záložcom zastúpenou advokátom A. H. I., advokátska kancelária J. K. X, XXX XX L., ktorej vklad bol povolený Správou katastra Námestovo pod č. V 1986/07 a ktorej predmetom bolo zriadenie záložného práva

k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1/8 k celku k nehnuteľnostiam bližšie špecifikovaným v žalobe (ďalej len „záložná zmluva“). Ďalej žalobkyňa popísala aktuálny stav nehnuteľností, ku ktorým je zriadené záložné právo pod č. V 1986/07. Podľa názoru žalobkyne plnomocenstvo, ktoré sa nachádza v zmluve o úvere, je neplatné, a preto ju A. H. I. nemohol zastupovať a ani nemohol podpisovať záložnú zmluvu za žalobkyňu ako dlžníka. Predmetné plnomocenstvo totiž neobsahuje bližšie označenie nehnuteľností, ktoré sa majú stať predmetom zálohu, čo robí takéto dojednanie neurčité a nezrozumiteľné. Podľa názorov súdov (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr/25/201 zo dňa 06.03.2012) splnomocnenie na právne úkony o právach k nehnuteľnostiam musí byť urobené, ako aj právne úkony samé, v predpísanej forme a so všetkými náležitosťami. Dohoda o splnomocnení uzavretá medzi žalobkyňou a A. H. I. je neplatná aj z dôvodu rozporu záujmov medzi žalobkyňou ako dlžníkom a zástupcom v zmysle § 22 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Je zrejmé, že žalobkyňa ako dlžníka pri uzatváraní zmluvy nemala možnosť výberu zástupcu, pretože zmluva o úvere bola vypracovaná ako predtlač, ktorú používa žalovaný pri uzatváraní zmlúv. Do tejto predtlače žalovaný len doplnil meno zástupcu A. H. I.. Žalobkyňa si teda nevybrala svojho zástupcu sama, ale tento jej bol určený žalovaným. Osoba splnomocnenca tak musela byť v kontakte so žalovaným, pretože i keď A. H. I. mal údajne zastupovať žalobkyňu pri uzatváraní záložnej zmluvy, tento konal v záujme žalovaného. Z uvedeného je zrejmý rozpor záujmov medzi zástupcom a zastúpeným. Žalobkyňa ako dlžníčka nemienila podpísaním zmluvy o úvere uzavrieť aj dohodu o plnomocnení. Uzatvorenie záložnej zmluvy v spojení s plnomocnenstvom je preto v rozpore s § 22 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Nadväzne neplatnosť predmetného splnomocnenia spôsobila aj neplatnosť záložnej zmluvy, (jedná sa o absolútne neplatný právny úkon), na základe ktorého nemohlo vzniknúť záložné právo, ktoré je zapísané na predmetných nehnuteľnostiach.

3. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v spore potvrdil, že dňa 04.05.2007 uzatvoril s klientom, t. j. žalobkyňou Zmluvu o úvere č. 5760258, na základe ktorej jej ako veriteľ poskytol úver vo výške 464,71 eur. Na základe zmluvy č. 5760258 a zmluvy o zriadení záložného práva bolo na nehnuteľnostiach, ktorých vlastníčkou je žalobkyňa, zriadené záložné právo v prospech žalovaného. Žalovaný dodal, že úhradu pohľadávky vyplývajúcu zo zmluvy neeviduje. Zdôraznil, že klientovi (žalobkyňi) odosielať upomienky a výzvy na úhradu dlžnej sumy, ktoré však klient ignoroval. Z dôvodu, že klient porušil Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, neuhrádzal splátky v dohodnutých termínoch a v určenej výške, bol žalovaný nútený postupovať vo vymáhaní pohľadávky v zmysle podmienok dohodnutých v zmluve o úvere a zabezpečiť si návratnosť pohľadávky. V danom prípade nie je naplnený žiadny obligatórny predpoklad pre zánik záložného práva, pretože zabezpečená pohľadávka nezanikla. Sporné plnomocnenstvo bolo udelené v súlade so zákonom, dôvody neplatnosti neboli nikdy naplnené. Na základe uvedeného nie je možné považovať zmluvu o zriadení záložného práva za neplatnú. Svoju vôľu uzavrieť zmluvu klient v nej potvrdil svojím podpisom. Skutočnosť, že žalobkyňa dodatočne usúdila, že zmluva je pre ňu subjektívne nevýhodná, ešte nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu a nemožno ju kvalifikovať ako nedostatok vážnosti vôle. Uzavretie zmluvy nemalo za následok nezákonné postihnutie jej majetku a vlastníctva. V neposlednom rade žalovaný uviedol, že z hľadiska výkladu právneho úkonu je v zmysle judikatúry ústavného súdu potrebné uprednostniť výklad zachovávajúci platnosť právneho úkonu, a nie výklad, ktorý platnosť právneho úkonu popiera. Zdôraznil, že vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie zdefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung). V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobkyne, ktorá bola pri uzatváraní záložnej zmluvy dobre informovaná, avšak ľahostajná. Takémuto konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti záložnej zmluvy.

4. Okrem toho žalovaný namietal, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem, na požadovanej určovacej žalobe. Nestačí iba strohé konštatovanie žalobkyne „bez tohto určenia je moje právo žalobkyne ohrozené a moje právne postavenie neistým“. Naliehavý právny záujem nemôže byť založený len na subjektívnom pociťovaní žalobkyne, že uzavreté zmluvy sú pre ňu nevýhodné. Navyše určovacia žaloba nie je opodstatnená najmä

v prípadoch, keď možno podať žalobu na plnenie. V danom prípade absentuje stav objektívnej právnej neistoty, keďže v katastri je už zriadené záložné právo v prospech žalovaného a žalobkyňa jeho zriadenie v katastrálnom konaní nenamietala. Žalobkyňa tomu mohla predísť, ak by si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmlúv plnila riadne a včas.

Z predloženej žaloby pritom nie je zrejmé ochrany ktorého svojho konkrétneho (hmotného) práva sa žalobkyňa domáha. Ak by išlo o posúdenie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného, v takom prípade by bola namieste priamo žaloba na plnenie, kde by sa otázka bezúročnosti a bezpoplatkovosti riešila ako predbežná a žaloba v tomto spore je preto nedôvodná. V súdenom prípade žalobkyňa požaduje určenie neexistencie práva len vo vzťahu

k časti jej právneho vzťahu založeného zmluvou so žalovaným, avšak požadované určenie sa nijako nedotýka vyjasnenia ďalšieho obsahu právneho vzťahu (súvisiaceho s právom žalovaného na vrátenie istiny, na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania). Žalovaný navrhol, aby okresný súd v prejednávanej veci posudzoval procesnú prípustnosť žaloby

s poukazom na § 137 písm. d) CSP. CSP totiž v zásade nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. V posudzovanom sa prípade žalobkyňa domáha určenia neplatnosti záložnej zmluvy a následného určenia, že žalovaný nemá právo domáhať sa výkonu záložného práva. Žalobkyňa sa teda domáha určenia právnej skutočnosti a nie určenia, či tu právo je, alebo nie je. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, resp. neplatnosť, sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pre účely § 137 CSP je preto potrebné vnímať žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti. Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu je však neprípustná bez preukázania naliehavého právneho záujmu, ktorý u žalobkyne absentuje.

5. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že s poukazom na ust. § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka záložné právo k nehnuteľnostiam vzniká zápisom do katastra nehnuteľností po tom, čo rozhodnutie príslušného okresného úradu, katastrálneho odboru o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností nadobudne právoplatnosť. Katastrálne konanie o zápise vlastníckych a iných práv upravuje zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. Záložné právo k nehnuteľnostiam sa zapisuje vkladom, ktorý má právotvorné účinky a súčasne ide o úkon okresného úradu, katastrálneho odboru (miestny orgán štátnej správy a súčasne orgán verejnej správy).

6. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie zistiť nasledovný skutkový a právny stav:

7. Z výpisu z LV č. XXXX, ktorý je vedený Okresným úradom Námestovo, katastrálny odbor pre k. ú. E. vyplýva, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou v podiele 1/1 nehnuteľnosti zapísanej ako pozemok C-KN parcela č. 1931/2, orná pôda o výmere 8 m².

V časti C: ĎARCHY predmetného LV je zapísaná ťarcha v prospech žalovaného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Račianska 42/A, Bratislava, IČO: 35 807 598 - Zmluva o zriadení záložného práva č. V 1986/07 na podiel A. B., M. I., na pozemok E-KN 7329/2 - 42/08 pre novú parcelu č. 1931/2, pôvodné LV č. XXXX, pôvodná parcela 7329/2 (parcela 1931/2).

8. Z výpisu z LV č. XXXX, ktorý je vedený Okresným úradom Námestovo, katastrálny odbor pre k. ú. E. vyplýva, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou

v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/8 k nehnuteľnosti zapísanej ako pozemok C-KN parcela č. 251/2 - záhrada o výmere 887 m². V časti C: ĎARCHY predmetného LV je zapísaná ťarcha v prospech žalovaného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Račianska 42/A, Bratislava, IČO: 35 807 598 - Zmluva o zriadení záložného práva č. V 1986/07 na podiel A. B., M. I. na pozemok C-KN č. 251/2 záhrady o výmere 887 m² - 42/08.

9. Z výpisu z LV č. XX, ktorý je vedený Okresným úradom Námestovo, katastrálny odbor pre k. ú. E., vyplýva, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou aj

v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/8 k nehnuteľnostiam zapísaným ako pozemok C-KN parcela č. 250 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 575 m², pozemok C-KN parcela č. 251/1 - záhrada o výmere 224 m², stavba - druh stavby: rodinný dom, súp. č. XXX, postavená na pozemku C-KN parcela č. 250, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 575 m². V ČAST: C. ĎARCHY predmetného listu vlastníctva je zapísaná ťarcha v prospech žalovaného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., Račianska 42/A, Bratislava, IČO: 35 807 598 - Zmluva o zriadení záložného práva č. V 1986/07 na podiel A. B. M. I. na rodinný dom súp. č. XXX na pozemku C-KN 250 a pozemky C-KN 250 : zastavaná plocha o výmere 575 m², 251/1 záhrady o výmere 224 m² a 251/2 záhrady o výmere 887 m² - 42/08.

10. Z obsahu zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyňi úver v sume 14.000,00 Sk

a žalobkyňa sa zaviazala predmetnú sumu vrátiť žalovanému spolu s poplatkom vo výške 13.360,00 Sk, a teda celkom zaplatiť sumu vo výške 27.360,00 Sk v 12 mesačných splátkach po 2.280,00 Sk, počnúc dňom 27.05.2007. Súčasťou zmluvy o úvere bolo aj plnomocnenstvo pre advokáta A. H. I., aby okrem iného uzavrel v mene dlžníka záložnú zmluvu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve dlžníka ako formu zabezpečenia splatenia úveru. Uvedené plnomocnenstvo je v rámci textu zmluvy o úvere ohraničené v samostatnej časti zmluvy

o úvere. Súčasťou zmluvy o úvere bolo aj plnomocnenstvo na zadanie prevodného príkazu na úhradu peňažných prostriedkov z bankového účtu dlžníka, ktoré bolo rovnako v rámci textu zmluvy o úvere ohraničené v samostatnej časti zmluvy o úvere.

11. Z obsahu Zmluvy o zriadení záložného práva č. 086/2007-PTR zo dňa 13.11.2007 uzatvorenej medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobkyňou ako záložcom vyplýva, že ňou bolo zriadené záložné právo k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie všetkých pohľadávok záložného veriteľa voči záložcom, ktoré vznikli a vzniknú na podklade Zmluvy o úvere č. 5760258 zo dňa 04.05.2007 uzatvorenej medzi záložným veriteľom na strane veriteľa a záložcom na strane dlžníka.

12. Pri právnom posúdení veci súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 22 ods. 1, 2, § 23, § 31 ods. 1, 4, § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 4, § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 137 písm. c) CSP i rozsudku Najvyššieho súdu SR z 30. novembra 1998 sp. zn. 5Cdo/60/98, publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. Rc 8/2000, z ktorého vyplýva: „...určovacou žalobou sa žalobca domáha vydania autoritatívneho výroku súdu, že určitý právny vzťah alebo právo tu je, alebo že tu nie je. Takéhoto určenia sa môže žalobca domáhať vtedy, ak je na tom naliehavý právny záujem, ktorý spočíva v tom, že právne postavenie žalobcu je bez tohto určenia ohrozené, alebo je neisté. Autoritatívne určenie súdom potom ohrozenie, neistotu v právnom postavení žalobcu odstraňuje bez toho, aby ukladalo splnenie nejakej povinnosti. Preto sa pri určovacích žalobách, na rozdiel od žalôb na plnenie, zdôrazňuje ich preventívny charakter a význam. Z uvedeného možno teda uzavrieť, že naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť, nezáleží na tom, ako táto neistota vznikla. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodných skutočností tých pomerov (vzťahov), ktoré sú ohrozené neistotou, a teda nebezpečenstvom budúceho porušenia právnych povinností iným subjektom.“

13. V prvom rade okresný súd konštatoval existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určení, že sporné záložné právo neexistuje. Právne postavenie žalobkyne sa totiž určovacou žalobou zlepšuje, keďže na jej nehnuteľnostiach nebude viazať predmetné záložné právo a na podklade vyhovujúceho rozhodnutia by došlo i k zmene zápisu v katastri nehnuteľností a tým žalobkyňa nebude obmedzovaná v dispozícii s jej nehnuteľnosťami. Zároveň vyhovujúce rozhodnutie súdu v danej veci by zabránilo vzniku nenapraviteľných škôd, ktoré by mohol spôsobiť predaj sporných nehnuteľností formou dobrovoľnej dražby.

14. Medzi stranami sporu zostala tiež sporná otázka, (ne)platnosti plnomocnenstva udeleného žalobkyňou pre advokáta A. H. I., ktoré sa nachádza v zmluve o úvere. Z textu zmluvy o úvere pritom vyplýva, že jej súčasťou sú dve plnomocnenstvá, a to konkrétne plnomocnenstvo udelené pre advokáta A. H. I. a plnomocnenstvo

na zadanie prevodného príkazu na úhradu peňažných prostriedkov z bankového účtu dlžníka. Vo vzťahu k obsahu týchto plnomocnenstiev okresný súd uviedol, že sa jedná o udelenie dvoch odlišných plnomocnenstiev dvom odlišným splnomocnencom, a z tohto dôvodu sa pre ich platnosť vyžaduje riadne podpísanie zo strany splnomocniteľa. Tým, že žalovaný oddelil jednotlivé úkony v zmluve o úvere sám deklaroval a uvedomoval si, že sa jedná o rôzne právne úkony, ktoré musia byť riadne podpísané, pričom udelenie plnej moci musí byť riadne preukázané. Avšak z textu zmluvy o úvere vyplýva skutočnosť, že došlo k podpisu iba osobitne plnomocnenstva na zadanie prevodného príkazu na úhradu peňažných prostriedkov

z bankového účtu dlžníka. Nadväzne prvoinštančný súd ustálil, že v súdenom prípade absentuje písomná forma plnomocnenstva, ktorá je potrebná pre splnenie zákonnej požiadavky na písomnú formu záložnej zmluvy. Zároveň plnomocnenstvo udelené pre advokáta A. H. I. neobsahuje presnú identifikáciu nehnuteľností, ktoré majú byť predmetom zálohu, len je v ňom uvedené, že má ísť o nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne, ktoré budú bližšie špecifikované na liste vlastníctva vyhotovenom ku dňu uzatvorenia záložnej zmluvy. Takéto vymedzenie zálohu je preto neurčité. Predmetné plnomocnenstvo

udelené pre advokáta A. H. I. je preto z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti vymedzenia predmetu absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

15. Okrem toho s poukazom na ust. § 22 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zastupovanie sa môže považovať za riadne len za predpokladu, že nedochádza ku kolízii medzi úkonmi splnomocnenca a záujmami splnomocniteľa, resp. ak nedochádza k ujme na právach splnomocniteľa. V predmetnej veci však bolo plnomocenstvo udelené advokátovi, pričom je už všeobecne známe, že ide o advokáta, ktorý zastupoval žalovaného v súdnych konaniach

a že bol prijatý v obdobných právnych veciach taký právny názor (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 410/2012, sp. zn. IV.ÚS 575/2012 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5ECdo/139/2013), že bola vyslovená neplatnosť právnych úkonov, ktoré plynuli

z konania žalovaného a jeho advokáta A. H. I.. Z uvedeného je zrejmé,

že záujmy takéhoto zástupcu, ktorý opakovane zastupoval v iných konaniach veriteľa,

(v tomto prípade žalovaného), je v rozpore so záujmami samotného splnomocniteľa ako dlžníka (žalobkyne). S prihliadnutím na uvedené je predmetné plnomocenstvo absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keďže sa prieči dobrým mravom a tiež je v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami. Absolútna neplatnosť právneho úkonu pritom nastáva priamo zo zákona voči každému a súd na ňu prihliada aj bez návrhu.

16. Ďalej okresný súd poukázal na skutočnosť, že plnomocenstvo pre advokáta bolo obsiahnuté vo vopred predformulovanom texte zmluvy o úvere, ktorý žalobkyni neumožňoval výber iného zástupcu, ani priestor na potvrdenie či vylúčenie plnomocnenstva. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že absentuje sloboda vôle žalobkyne pri voľbe zástupcu na uzavretie záložnej zmluvy, keďže osoba zástupcu jej bola „nanútená“ už priamo v zmluve tým,

že konkrétny zástupca bol uvedený v predtlačí zmluvy o úvere.

17. Vzhľadom na uvedené súd dospel k názoru, že plnomocenstvo, ktoré žalobkyňa udelila advokátovi A. H. I. je absolútne neplatný právny úkon z dôvodu jeho neurčitosti, nedostatku vôle žalobkyne ako splnomocniteľa na udelenie plnomocnenstva pre advokáta A. H. I., ako aj pre rozpor záujmov splnomocnenca (advokáta) so záujmami splnomocniteľa (žalobkyne).

18. Zo záveru textu záložnej zmluvy vyplýva, že ju uzavrel záložný veriteľ, žalovaný a za záložcu ju podpísal zástupca, nie žalobkyňa. S poukazom na to, že plnomocenstvo pre zástupcu žalobkyne nebolo v danom prípade platne udelené, na záložnej zmluve nie je uvedený podpis žalobkyne, okresný súd uzavrel, že nemohlo dôjsť ani k platnému uzatvoreniu záložnej zmluvy, a teda ani k vzniku záložného práva k dotknutým nehnuteľnostiam v prospech žalovaného vkladom do katastra nehnuteľností a preto žalobe žalobkyne vyhovel.

19. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni ako úspešnej sporovej strane priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému, s tým, že výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

20. Svoj opravný prostriedok žalovaný odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP].

21. Žalovaný potvrdil, že dňa 04.05.2007 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o úvere č. 5760258, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 464,71 eur. Na základe zmluvy o úvere a zmluvy o zriadení záložného práva bolo na nehnuteľnostiach, ktorých vlastníkom/ spoluvlastníkom je žalobca, zriadené záložné právo. Žalovaný poukázal na skutočnosť,

že neeviduje uhradenú pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere. Z dôvodu, že klient porušil všeobecné podmienky poskytnutia úveru, neuhrádzal splátky v dohodnutých termínoch a v určenej výške, bol žalovaný nútený postupovať vo vymáhaní pohľadávky v zmysle podmienok dohodnutých v zmluve o úvere a zabezpečiť si návratnosť pohľadávky. Dňa 04.05.2007 klientka osobne podpísala zmluvu o úvere, v rámci ktorej bolo pripojené aj plnomocenstvo, ktoré je riadne overené. Plnomocenstvo je jednostranným právnym úkonom, tak je definovaný aj zákonom. Plnomocenstvo tak bolo udelené v súlade so zákonom, dôvody neplatnosti neboli nikdy naplnené. Preto nie je možné považovať zmluvu o zriadení záložného práva za neplatnú.

22. Žalovaný zdôraznil, že so žalobkyňou uzatvoril zmluvu podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Zároveň žalobkyňa vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru a v zmluve o úvere vyhlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom zmluvy o úvere a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať.

23. Podľa názoru žalovaného žalobkyňou udelené plnomocenstvo spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu v zmysle ust. § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetné plnomocenstvo na zastupovanie

bolo súčasťou zmluvy o úvere a bolo dojednané jasne, určito a zrozumiteľne. Splnomocnenec A. H. I. konal v medziach plnomocenstva a neprekročil svoje oprávnenia uvedené v tomto plnomocenstve, nakoľko v plnomocenstve je jasne, zrozumiteľne a určito vyjadrený rozsah udeleného plnomocenstva - podstatná náležitosť plnomocenstva ustanovená zákonom: „...advokáta A. H. I. splnomocňujem, aby za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa – spoločnosti POHOTOVOST, s.r.o. Bratislava, IČO: 85 807 598, ktorá je mojím záväzkom, vyplývajúcim z tejto zmluvy o úvere uzatvoril v mojom mene: a) záložnú zmluvu podľa § 552 Občianskeho zákonníka v platnom znení.“. Predmetné plnomocenstvo žalobkyňa na znak súhlasu podpísala. V danej súvislosti žalovaný akcentoval, že právny úkon nemožno považovať za neurčitý len preto, že neobsahuje náležitosť, ktorú nemusí obsahovať, teda ktorá nie je právnym predpisom stanovená alebo účastníkmi dojednaná ako nevyhnutná časť právneho úkonu (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo/750/2009 zo dňa 27.07.2010). Právny úkon je potrebné vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale aj podľa vôle toho, kto právny úkon urobil. Právny úkon nemôže byť neplatný, ak je jeho význam nepochybný. Z plnomocenstva bolo zrejmé, kto ho udeľuje a akého konania sa týka, bolo určité a zrozumiteľné. Plnomocenstvo bolo riadne podpísané splnomocniteľom ako aj zvoleným zástupcom. Na existenciu právneho úkonu nestačí existencia akejkolvek vôle, ale musí sa jednať o vôľu, ktorá spĺňa náležitosti predpísané právnym poriadkom. Občianske právo požaduje od právne relevantnej vôle, že musí byť skutočne daná (t. j. musí objektívne existovať), musí byť slobodná, vážna, nemôže vzniknúť v dôsledku omylu alebo tiesne. Žalovaný má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o absencii niektorej z náležitostí vôle. Nedostatok vôle si nemožno zamieňať s ľahkovážnosťou druhej zmluvnej strany. Žalobkyňa mohla odmietnuť uzavrieť takúto zmluvu o úvere, v ktorej je obsiahnuté plnomocenstvo. V súvislosti s plnomocenstvom žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa ako dlžník mohla kedykoľvek po uzatvorení zmluvy o úvere udelené plnomocenstvo v zmysle § 33b Občianskeho zákonníka odvolať, pričom tak neurobila.

24. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť jej trovy odvolacieho konania.

25. Uviedla, že sa nestotožňuje s odvolaním žalovaného. Dohoda o splnomocnení je absolútne neplatným právnym úkonom pre zrejmy rozpor záujmov dlžníka a jeho zástupcu podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 39 Občianskeho zákonníka.

Z uvedeného tiež vyplýva, že aj samotná záložná zmluva je neplatná, t. j. neplatnosť splnomocnenia spôsobilo aj neplatnosť záložnej zmluvy, teda jedná sa o absolútne neplatný právny úkon, na základe ktorého nemohlo vzniknúť záložné právo, ktoré je zapísané

na predmetných nehnuteľnostiach. Ďalej žalobkyňa poukázala i na ust. § 5a ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, z ktorého vyplýva, že záložná zmluva k nehnuteľnosti, (čo je bezpochyby zmluva o zabezpečení splnenia záväzku), nesmie byť v mene vlastníka, fyzickej osoby podpísaná treťou osobou, čo potvrdzuje rozhodovacia prax.

26. Sporné plnomocenstvo (ako jednostranný právny úkon preukazujúci existenciu právneho vzťahu zastúpenia) bolo spísané na vopred pripravenom tlačive, ktoré pripravil žalovaný, bez ďalšej prezentácie prípadného zmluvného vzťahu uzavretého medzi splnomocnencom a klientom. Z celého kontextu zmluvy a jej podpisovania je nejasné, akú vôľu mienil dlžník prejavíť podpísaním zmluvy. Nie sú presne definované nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom zálohu, kvôli neurčitosti a nezrozumiteľnosti vymedzenia predmetu zálohu, je podpísané plnomocenstvo absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves 3C/24/2019. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžr/2/2020, sp. zn. 1Sžr/150/2012, sp. zn. 8Sžo/30/2007, sp. zn. 1Sžr/178/2011, sp. zn. 10Sžr/159/2011.

27. Ďalšie podania strán sporu neboli v štádiu odvolacieho konania produkované.

28. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP tak v meritórnom výroku I., ako aj v závislom výroku II. o náhrade trov konania na súde prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

29. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a stotožnil sa s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe, vecne

správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

30. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovaného formulovanú v jeho opravnom prostriedku, pričom v zmysle princípu neúplnej apelácie sa nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Odvolací súd zároveň poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

31. V súdenom prípade žalovaný podal odvolanie proti meritórnemu výroku I. rozsudku okresného súdu, ktorým bolo vyhovené žalobe, z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP.

32. Dokazovanie je časťou občianskeho sporového konania, v ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúcej z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada, vyplývajúca z čl. 15 základných princípov CSP, normatívne rozvinutá v ust. § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania.

33. Nesprávne právne posúdenie predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď súd na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

34. Do obsahu základného práva podľa ustanovenia čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 3/1997 a sp. zn. II.ÚS 251/2003). Právo na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR) však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II.ÚS 78/2005, III.ÚS 264/2008, IV.ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

35. Žalovaný vo svojom opravnom prostriedku primárne namietal záver okresného súdu, že sporné plnomocenstvo nebolo udelené v súlade so zákonom a preto je neplatné, v dôsledku čoho nie je možné považovať ani záložnú zmluvu za platnú.

36. Súd prvej inštancie sa však v odôvodnení napadnutého rozsudku - v bodoch 25., 28., 29. a 30. podrobne zaoberal jednotlivými dôvodmi neplatnosti tohto plnomocenstva, a to neurčitosťou právneho úkonu, nedostatkom vôle žalobkyne ako splnomocniteľa na udelenie plnomocenstva pre advokáta A. H. I., ako aj rozporom záujmov splnomocnenca (advokáta) so záujmami splnomocniteľa (žalobkyne).

37. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne vymedzil právny rámec uplatneného nároku, a to podľa ust. § 22 ods. 1, 2 § 23, § 31 ods. 1, 4, § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 4, § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka.

38. V posudzovanom prípade žalobkyňa ako dlžník splnomocnila v zmluve o úvere A. H. I., advokáta, aby uzavrel v jej mene záložnú zmluvu k nehnuteľnostiam v jej vlastníctve podľa § 552 Občianskeho

zákonníka ako formu zabezpečenia splatenia úveru (požadávky veriteľa, ktorá je záväzkom žalobkyne zo zmluvy o úvere) tak, že udelené plnomocnenstvo pre tohto advokáta, ako vyplýva z obsahu zmluvy o úvere, bolo na nej vopred predtlačené, s vopred určeným advokátom A. H. I..

39. Právny vzťah zastúpenia, pokiaľ ide o dôvody jeho vzniku, vzniká buď priamo zo zákona, na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu, alebo na základe zmluvy. Podľa toho potom rozlišujeme zákonné zastúpenie, ktoré vzniklo priamo zo zákona alebo na základe rozhodnutia súdu či iného štátneho orgánu a zmluvné zastúpenie (splnomocnenie). V posudzovanom prípade sa jednalo o zmluvné zastúpenie.

40. V zmluvnom zastúpení rozlišujeme existenciu zmluvy, ktorou sa zakladá právny vzťah zastúpenia (dohoda o plnomocnenstve), z ktorej vyplývajú vzájomné práva a povinnosti medzi zástupcom a zastúpeným (predmet a obsah zastúpenia). Plnomocnenstvo je potom osvedčenie o existencii právneho vzťahu zastúpenia. Súd mal preukázané, že v súdenom prípade plnomocnenstvo ako jednostranný právny úkon, bolo spísané priamo v zmluve o úvere na vopred pripravenom tlačive žalovaným, bez ďalšej prezentácie prípadného zmluvného vzťahu uzavretého medzi advokátom a dlžníkom (žalobkyňou). Dlžník svojim podpisom na zmluve o úvere vyjadril, že súhlasí s tým, že uzatvára zmluvu o úvere, prijíma sumu, ktorá mu bola zo strany oprávneného ako úver poskytnutá a v súlade so všeobecnými podmienkami pre poskytnutie úveru sa zaväzuje požičanú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vrátiť. Nie je však zrejmé, čo mienil okrem týchto skutočností dlžník prejavíť vo vzťahu k existencii „zmluvy o plnomocnenstve“ uzavretej dňa 04.05.2007, nie je jasné, akú vôľu mienil dlžník prejavíť podpísaním tejto zmluvy.

41. Sloboda a vážnosť sú základné náležitosti vôle. Sloboda vôle vychádza z podmienok utvárania vôle konajúceho subjektu. Vôľa bez jej prejavu nie je poznateľná. Vážnosť vôle súvisí s tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje, avšak v inej kvalite, než to ukazuje prejav. Zrozumiteľnosť právneho úkonu značí, že jeho adresát je objektívne schopný pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom. Plnomocnenstvo uvedené v zmluve o úvere by malo prezentovať existenciu dohody o plnomocnenstve, avšak v spore nebolo zistené platné uzavretie takejto dohody.

42. Taktiež nemožno konštatovať, že dlžník podpísaním zmluvy o úvere mienil uzavrieť dohodu o plnomocnenstve s určeným advokátom A. H. I., a to z dôvodu, že z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že mal možnosť prejavíť slobodnú vôľu pri výbere advokáta, ktorý by hájil výlučne len jeho záujmy. Takáto slobodná vôľa advokáta mohla byť obmedzená z dôvodu, že meno A. H. I. ako zástupcu dlžníka bolo priamo zakomponované do predtlaču zmluvy o úvere, a teda menovaný advokát bol vybraný priamo veriteľom. Uvedená skutočnosť nenasvedčuje záveru, že A. H. I. bude hájiť záujmy osoby, ktorá mu plnú moc na svoje zastupovanie udelila, ale naopak, že bude hájiť predovšetkým záujmy subjektu, ktorý ho vybral a do predtlaču zmluvy o úvere v časti splnomocnenie i uviedol. Teda, že bude hájiť predovšetkým záujmy veriteľa, ktorého okrem iného zastupoval aj v mnohých iných súdnych konaniach, resp. úverových obchodoch žalovaného. Navyiac za tejto situácie nebolo zistené poučenie splnomocniteľa o možnosti a spôsobe ukončenia zastupovania. Splnomocnenec ani nedoložil, že sa stretol osobne so splnomocniteľom a čo bolo predmetom tohto stretnutia. Tieto skutočnosti nutne vyvolávajú pochybnosti, či výkon práv a povinností splnomocnenca je v medziach riadneho zastupovania dlžníka. Týmto postupom sa plnomocnenstvo udelené dlžníkom A. H. I. dostáva do rozporu so zákonom, keďže splnomocnencom nemôže byť ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

43. Splnomocnenie udelené žalobkyňou v zmluve o úvere je podľa názoru odvolacieho súdu koncipované veľmi všeobecne a široko, čo dáva veľmi široký priestor pre splnomocnenca A. H. I. na konanie a právne úkony v mene dlžníka, súčasne však spôsobuje pochybnosti o skutočnom rozsahu oprávnenia A. H. I. konať v mene dlžníka a tieto pochybnosti nie je možné odstrániť ani výkladom splnomocnenia. Takáto všeobecná a široká formulácia splnomocnenia udeleného A. H. I. potom spôsobuje jeho neurčitost' a tým i jeho neplatnosť. Dlžník splnomocnením v zmluve

o úvere splnomocnil A. H. I., aby v jeho mene uzavrel záložnú zmluvu v podľa ust. § 552 Občianskeho zákonníka, nie je však určený predmet zálohu.

44. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd splnomocnenie udelené povinným v zmluve o úvere A. H. I. vyhodnotil ako absolútne neplatné v zmysle ust. § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka, ktorá absolútna neplatnosť spôsobuje, že toto splnomocnenie nevyvoláva žiadne právne účinky, a teda ani z neskoršieho právneho úkonu splnomocneného zástupcu vykonaného v mene dlžníka nemohli pre dlžníka nastať žiadne právne účinky. Z týchto dôvodov je potom pre absenciu písomnej formy záložná zmluva (§ 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka) neplatná. Vzhľadom k tomu odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti uvedenej odvolacej námietky.

45. Pokiaľ žalovaný argumentoval, že neeviduje uhradenú pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere, žalobkyňa porušila všeobecné podmienky poskytnutia úveru, neuhrádzala splátky v dohodnutých termínoch a v určenej výške, a preto bol nútený postupovať v zmysle podmienok dohodnutých v zmluve o úvere a zabezpečiť si návratnosť pohľadávky, podľa názoru odvolacieho súdu uvedená odvolacia argumentácia nie je spôsobilá sponchybníť záver okresného súdu o neplatnosti plnomocenstva a z toho vyplývajúcej neplatnosti záložnej zmluvy uzatvorenej v mene žalobkyne A. H. I., advokátom. Zákon nevyklučuje uzavretie zmluvy o úvere a záložnej zmluvy, tieto zmluvy je však potrebné posúdiť v kontexte ich vzájomnej súvislosti, tzn. čo sa týmito zmluvami mienilo dosiahnuť. Uvedenými zmluvami možno dosiahnuť jednak zabezpečenie návratnosti poskytnutej sumy spolu s jej navýšením veriteľovi aj možný prechod dlžníkovho vlastníctva k jeho celému majetku v omnoho vyššej hodnote, než je výška plnenia dlžníka zo zmluvy o úvere.

46. Rovnako odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na argument žalovaného, že žalobkyňa v zmluve o úvere a vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru vyhlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom zmluvy o úvere, že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať, a to z dôvodu, že takéto vyhlásenie dlžníka nie je relevantné v situácii konštatovania absolútnej neplatnosti plnomocenstva pre rozpor so zákonom a následne aj neplatnosti záložnej zmluvy, z vyššie uvedených dôvodov.

47. Vzhľadom na uvedené, keďže žalovaný podaným odvolaním nedôvodne uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, ktoré v prejednávanej veci neboli dané, odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v časti meritórneho výroku I. ako vecne správny potvrdil.

48. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok II. napadnutého rozsudku o trovách konania na okresnom súde, vo vzťahu ku ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán posúdenému v zmysle zákonných ustanovení v ňom citovaných.

49. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože žalobkyňa bola v tomto štádiu konania úspešná v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

50. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].